

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Fetisov Veaceslav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 august 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curtii de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Fetisov Veaceslav Oleg, născut la 09 iulie 1982, originar și domiciliat mun. Chișinău str. Cuza-Vodă 19/8 ap. 44

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 28.11.2014-15.08.2014
2. instanța de apel: 31.10.2014-15.01.2015
3. instanța de recurs: 22.05.2015 - 24.06.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 august 2014, Fetisov Veaceslav Oleg, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b),e),f) Cod penal, la 6 ani închisoare, fără amendă.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită, a fost inclus prin cumul parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 iunie 2013, fiindu-i stabilit pedeapsă definitivă 6 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Fetisov V. la data de 14 aprilie 2013, ora 23.30, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Braghin Dmitrii și Dudnicov Alexandr pentru a comite sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, aflându-se în automobilul de tip taxi marca „Dacia Logan” cu n/î K AK 809 în deplasare, la un moment dat în apropierea casei de locuit amplasată pe str. Pădurii, 17 mun. Chișinău, împreună cu Dudnicov Alexandr (condamnat pentru aceeași infracțiune la 29 noiembrie 2013) au aplicat violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, exprimată prin strângerea de gât, ulterior amenințând șoferul taxiului Botnaru Radu cu aplicarea violenței, după care au sustras în mod deschis de la ultimul un telefon mobil de model „Atlanta” în care se afla cartela SIM cu nr. 068875235, în valoare de 1.000 lei și bani în sumă de 130 lei, astfel cauzându-i o daună materială considerabilă în sumă de 1.130 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* în baza art. 187 alin. (2) lit. b),e),f) Cod penal și anume – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu amenințarea aplicării violenței, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Inculpatul, prin care și-a expus dezacordul cu sentința, solicitând achitarea sa. În motivarea apelului a invocat că nu s-au luat în considerație declarațiile martorilor Cecan A., Filippov D. și ale părții vătămate Botnaru R., faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii nu s-a aflat în automobil. Mai consideră că, partea vătămată și martorii în cadrul urmăririi penale au dat declarații sub influență, iar declarațiile lor date în cadrul cercetării judecătorești sub jurământ sânt veridice.

3.2 Avocatul Cazacu D., în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, precum și repunerea în termen a cererii de apel.

În motivarea apelului declarat a invocat:

- inculpatul vina nu a recunoscut-o, fiindcă după ce a urcat în taxi cu alte persoane, fiind în stare de ebrietate avansată a adormit și nu a văzut cele întâmplate;

- din declarațiile părții vătămate rezultă că nu a văzut concret cine l-a apucat de gât, cine i-a cerut banii și telefonul, pentru că nu vedea din spate. Unde era așezat inculpatul nu știe, iar declarațiile date la urmărire penală au fost scrise de ofițerul de urmărire penală;

- din declarațiile martorului Filippov D. date în cadrul urmăririi penale, de asemenea reiese nevinovăția inculpatului;

- consideră că vinovăția inculpatului nu a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești, condamnarea fiind bazată pe presupuneri, fără a fi analizate probele multilateral;

- potrivit art. 234 Cod de procedură penală, care prevede că în cazul când s-a omis termenul procedural, acesta poate fi restabilit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, a fost respins apelul declarat de către avocatul Cazacu D., în numele inculpatului, ca depus peste termen, iar apelul declarat de către inculpat a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că apelul avocatului a fost declarat peste termen, deoarece din materialele dosarului, potrivit recipisei (f.d. 208, v. 2) rezultă că avocatul Cazacu D. a primit sub semnătură copia sentinței, în ziua pronunțării acesteia la data de 15 august 2014, însă a depus apel după expirarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 403 Cod de procedură penală, abia la data de 08 septembrie 2014 (f.d. 220, v. 2), motiv pentru care apelul avocatului Cazacu D. declarat în numele inculpatului, instanța de apel l-a considerat ca fiind depus peste termen, deoarece nu sunt temeieri de repunere în termen a apelului.

Instanța de apel a reținut ca probe ce confirmă faptul comiterii infracțiunii de către inculpatul Fetisov V., declarațiile părții vătămate Botnaru R., martorilor Ciocan

A., Moisencu T., Filippov D., precum și materialele cauzei: conținutul procesului-verbal de confruntare dintre partea vătămată și Fetisov V. din 30.04.2013; conținutul procesului-verbal de confruntare dintre partea vătămată și bănuitul Dudnicov A. din 30.04.2013; conținutul procesului-verbal de confruntare dintre partea vătămată și martorul Ciocan A. din 27.05.2013; conținutul procesului-verbal de confruntare dintre partea vătămată și bănuitul Braghin D. din 30.04.2013; conținutul proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei din 15.04.2013; conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 14.04.2013; conținutul procesului-verbal de examinare a descifrărilor telefonice din 30.05.2013; conținutul proceselor-verbale de ridicare și examinare a telefonului mobil cu nr. de IMEI 35734104150739, ridicat de la Moisencu T.; conținutul proceselor-verbale de examinare a descifrărilor telefonice din 17.05.2013 a abonatului Dudnicov A. de pe nr. 078141515 care la 14.04.2013 între orele 23.16-23.59 se afla în zona antenelor 1033, 2701, 2281, ce deserveșc străzile Burebista și Muncești; sentința de condamnare a lui Dudnicov A., prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de lit. b),e),f) alin. (2) art. 187 Cod penal; sentința de condamnare a lui Braghin D., prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, lit. b),e),f) alin. (2) art. 187 Cod penal, din care rezultă că atât Dudnicov A., cât și Braghin D. au fost condamnați pentru infracțiunea comisă prin participare.

În opinia instanței de apel, prima instanță a analizat probele administrate în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Fetisov V. încadrarea juridică corespunzătoare și anume art. 187 alin. (2) lit. b),e),f) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, prima instanță a ajuns întemeiat la concluzia despre vinovăția inculpatului în acțiunile incriminate lui, reieșind din totalitatea probelor concludente. Astfel, instanța de apel a apreciat că prima instanță analizând declarațiile părții vătămate din cadrul ședinței de judecată în coraport cu declarațiile acestuia date la urmărirea penală, a constatat corect o modificare esențială a acestora și anume a circumstanțelor ce se referă la participarea inculpatului Fetisov V. la comiterea infracțiunii, partea vătămată în ședința de judecată a dat declarații la general fără specificarea rolului fiecăruia din inculpați la săvârșirea infracțiunii pe motiv că, nu ține minte. Totodată, prima instanță a considerat just ca fiind relevante cazului declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale, unde acesta cu lux de amănunte și detaliat a descris evenimentele ce s-au petrecut în noaptea de 14.04.2013.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță a ajuns la concluzia justificată precum că partea vătămată, care chiar în cadrul confruntării cu Fetisov V., a indicat că acesta l-a apucat de gât.

La fel, instanța de apel a considerat că prima instanță a dat prioritate în mod corect declarațiilor martorilor Ciocan A. și Filippov D. date în cadrul urmăririi penale, ținând cont de divergențele esențiale existente între acestea. Instanța a specificat că declarațiile din cadrul urmăririi penale au fost date imediat după consumarea infracțiunii, evenimentele care s-au produs fiind proaspete, martorul Filippov D. fiind minor și audiat în prezența avocatului și reprezentantului legal, ceea ce presupune o sinceritate mai mare în astfel de situații.

În acest context, instanța de apel a constatat că este justă concluzia primei instanțe precum că modificarea declarațiilor date în cadrul ședinței de judecată reprezintă tentativa de a ușura situația inculpatului și a conduce la eliberarea acestuia de la urmărire penală.

Argumentele inculpatului Fetisov V. precum că în cadrul procesului de judecată nu s-au luat în considerație declarațiile părții vătămate și a unora din martori, instanța de apel le-a apreciat critic, expunându-se mai sus asupra corectitudinii aprecierii declarațiilor participanților la proces de către prima instanță. Iar afirmația inculpatului precum că la momentul comiterii infracțiunii el nu se afla în mașină și nu este vinovat de cele incriminate, instanța de apel a considerat-o nefondată, deoarece din procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 15.04.2013, unde în urma prezentării spre recunoaștere a persoanelor părții vătămate, Botnaru R. a recunoscut-o pe persoana cu nr. 4, care a fost Fetisov V. La fel, au fost apreciate critic declarațiile inculpatului precum că acesta nu a fost din start de acord cu procesul-verbal de recunoaștere, deoarece acesta nu a fost contestat, iar partea vătămată a indicat cu siguranță că una din persoanele care l-a atacat este Fetisov V.

Instanța de apel a reținut faptul că inculpatul Fetisov V., anterior a mai comis un jaf împreună, prin coparticipare cu Braghin D. fiind condamnați prin sentința Judecătorei Buiucani din 26.06.2013 în baza art. 187 alin. (2) lit. b),e),f) Cod penal (f.d. 158-160, v. 2), precum și faptul că inculpatul a comis o variantă agravată a jafului, modul deschis al sustragerii sporind obiectiv pericolul social al acestei infracțiuni, dar și mărturisind despre pericolozitatea socială mai mare a făptuitorului, deoarece în această situație ultimul a ignorat prezența altor persoane, a sfidat riscul de a fi descoperit și reținut. Aceste circumstanțe justifică tratamentul sancționator aplicat de către prima instanță.

În final, instanța de apel a considerat că, prima instanță i-a stabilit inculpatului Fetisov V. o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a legii penale și rezonabil s-a conchis că pedeapsa sub formă de închisoare își va atinge scopul de reeducare și corectare a inculpatului, ce-l va determina să conștientizeze gradul prejudiciabil al acțiunilor sale.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Cazacu D. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri prin care Fetisov V. să fie recunoscu nevinovat și achitat, invocând argumente similare cu cele invocate în apel. Subsidiar menționând că, a solicitat repunerea în termen a apelului său, însă instanța nemotivat a respins această solicitare, neglijând prevederile art. 234 Cod de procedură penală, ce prevede expres posibilitatea restabilirii termenului. Mai invocă și acel fapt că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ce a rezultat atragerea la răspundere penală a persoanei nevinovate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a respinge prezentul recurs ca inadmisibil, deoarece din textul acestuia rezultă că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar un astfel de temei nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticile formulate nu conțin indicii unor erori de drept, conform cerințelor art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală și echivalează cu nemotivarea recursului. Criticile invocate au format obiect de studiu la examinarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul său în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Așadar, Colegiul penal menționează că, acest temei poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din textul recursului declarat se evidențiază că de fapt autorul critică aprecierea probelor, însă nu argumentează ilegalitatea hotărârilor judecătorești din punct de vedere al erorilor de drept invocate, ce au fost comise la judecarea cauzei. Totodată, în recursul respectiv în pofida criticilor invocate, nu este specificat asupra căror motive concrete invocate în apel, nu s-a pronunțat instanța de apel în raport cu circumstanțele relevate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 5 al prezentei decizii și care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocat de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au

confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate. La fel, Colegiul penal constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel în hotărârile sale au făcut o analiză amplă a probelor care au fost administrate în prezenta cauză și care au confirmat învinuirea adusă lui Fetisov V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, menționând conținutul declarațiilor inculpatului, părții vătămate și martorilor, însă aceste alegații, ce au fost invocate și în apelul inculpatului, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârilor atacate se constată că, declarațiile indicate au fost analizate și întemeiat au fost reținute cele date în cadrul urmăririi penale, ca fiind relatate după săvârșirea infracțiunii, presupunând și o sinceritate mai mare în astfel de situații și nu cele date în cadrul ședinței de judecată, care au suferit o modificare esențială, fiind mai generale și în care se evidențiază o tentă de ușurare a situației inculpatului și eliberarea acestuia de sub răspundere penală.

Prin urmare, din declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale rezultă că în ziua săvârșirii infracțiunii, din cele 5 persoane care sa-u urcat în taxi, în afară de martorul Ciocan A., care s-a urcat ulterior pe bancheta din față și a adormit și minorul Filippov D., care nu a întreprins careva acțiuni criminale, ceilalți pasageri care s-au dovedit a fi Dudnicov A., Braghin D. și Fetisov V., s-au auzit șoptind ceva între ei, după care a fost strâns de gât de către Dudnicov A., fiind ajutat de către Braghin D. și Fetisov V., după care a fost jefuit. De asemenea, rezultând din declarațiile părții vătămate și martorilor audiați, Colegiul reține că a fost menționat cert că pasagerul Ciocan A. a adormit, iar minorul Filippov D., nu a întreprins careva acțiuni infracționale, însă nimeni nu a menționat că Fetisov V. a adormit și nu a participat la săvârșirea infracțiunii, astfel just s-a conchis despre neconfirmarea versiunii ultimului că a adormit și nu a participat la comiterea crimei imputate.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, Fetisov V., în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

În privința argumentului recurentului precum că instanța de apel nemotivat i-a respins solicitarea de a-i restabili termenul pentru declararea apelului, ce este prevăzut și de art. 234 Cod de procedură penală, Colegiul menționează dispoziția alin. (1) art. 403 Cod de procedură penală, ce stipulează că *apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.*

Totodată, se remarcă și dispoziția alin. (1) art. 234 Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *dacă persoana respectivă a omis termenul procedural din motive*

întemeiate, acesta poate fi restabilit, la cererea ei, prin hotărâre a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată, în condițiile legii.

Astfel, instanța de recurs evidențiază că prevederile supra enunțate, indică expres ca condiție principală de restabilire a termenului procedural, existența motivelor întemeiate, adică participantul trebuie să-și motiveze cauza omiterii termenului procedural, iar instanța de apel urmează să verifice temeinicia acestei omiteri și ulterior să decidă asupra restabilirii termenului sau considerării acțiunii ca făcute în termen. Însă, lecturând apelul declarat de către apărătorul Cazacu D., Colegiul atestă că nu au fost invocate careva motive de omitere a termenului de declarare a apelului, din care considerente sânt apreciate ca juste concluziile instanței de apel privind respingerea acestui apel ca depus peste termen, deoarece sentința a fost pronunțată la data de 15 august 2014, fiindu-i înmănată avocatului Cazacu D. în aceeași zi (f.d. 208 v. 2), ultimul declarând apel abia la data de 08 septembrie 2014, adică peste termenul de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, precum prevede alin. (1) art. 402 Cod de procedură penală.

Având ca reper cele expuse, Colegiul penal statuează că, în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeieri de a interveni în sensul casării soluțiilor adoptate de către prima instanță și cea de apel, fiindcă instanțele de judecată s-au expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârile atacate cuprind motivele pe care-și întemeiază soluțiile. Prin urmare, se concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta cauză, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Fetisov Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Fetisov Veaceslav Oleg**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 09 iulie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie